

Arrest

nr. 209 027 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT *loco* advocaat P. DE BLOCK en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Angolese nationaliteit heeft en dat u bent geboren op 17 september 1977 te Cazenga, Luanda en dat u afstamt van de ethnïe Kimbundu.

Tot uw 22ste woonde u met uw ouders in Luanda. Vervolgens besloot u om te verhuizen naar Bengu en ging u er met uw toenmalige partner, P.(...) M.(...), samenwonen. Jullie kregen samen drie zonen; P.(...) D.(...) M.(...) C.(...), geboren op 02/08/1999 te Luanda; P.(...) J.(...) M.(...) C.(...) geboren op 26/05/2007 te Luanda en P.(...) M.(...) M.(...) C.(...) geboren op 27/06/2011 te Luanda. Jullie relatie liep

spreek in 2011 waardoor u met uw oudste en jongste zoon naar Luanda terugkeerden, naar Viana. Omdat het financieel zwaar was om alleen met uw zonen te wonen, besloot u om in 2015 naar uw ouderlijk huis terug te keren in Hoji ya Henda. Uw vader woonde er alleen nadat uw moeder in 2011 was overleden.

Uw vader werd op 10 december 2015 meegenomen door de Angolese overheid omdat hij ervan werd beschuldigd dat hij mensen zou hebben vergiftigd in het restaurant waar hij werkte. De Angolese overheid kwam enkele dagen na zijn arrestatie nog eens langs voor een onderzoek. U weet echter niet waar ze naar zochten. Tot op vandaag weet u niet waar uw vader is.

In 2016 werd uw broer vermoord terug gevonden. Hij had zeer ernstige verwondingen, maar er was niets van hem gestolen. U denkt dat de mensen die werden vergiftigd wraak namen op uw vader via zijn zoon.

De mensen uit uw buurt vielen u verbaal lastig. Ze beledigden u en zeiden obscene dingen. Ze wilden jullie uit de wijk.

U besloot om het land te verlaten op 3 juli 2017 samen met uw oudste en jongste zoon. Via een ongekend land arriveerde u in België. Op 12 juli 2017 vroeg u asiel aan bij de bevoegde asielinstantie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart initieel dat u de autoriteiten vreest, de mensen die uw broer hebben vermoord en uw burens. (zie gehoor CGVS, p 12 en p 17)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u **de vrees voor de autoriteiten** in de loop van het gehoor zelf nuanceert. Wanneer u immers nadrukkelijk wordt gevraagd wie u vreest in Angola zegt u 'de autoriteiten'. U verklaart verder dat u de autoriteiten vreest sinds ze uw vader hebben meegenomen (zie gehoor CGVS, p 12). U verklaart dat de autoriteiten nadat ze uw vader hadden meegenomen (eind 2015 – zie gehoor CGVS, p 5) nog één keer bij u langs zijn geweest voor een onderzoek en dat ze er toen mee dreigden om u ook mee te nemen (zie gehoor CGVS, p 14). Wanneer de protection officer (verder PO) u attent maakt op het feit dat uw vader sinds eind 2015 is meegenomen en dat de autoriteiten u – naast het ene bezoek in kader van het onderzoek van de zaak van uw vader- vervolgens met rust hebben gelaten terwijl u op dezelfde plek bleef wonen, geeft u aan dat u **eigenlijk geen echte vrees heeft ten aanzien van de overheid** maar dat u wel **de families vreest van de mensen die ziek zijn geworden** door het eten van de maaltijd van uw vader omdat u vreest dat ze wraak zullen nemen op u. U vreest dit sinds uw broer in 2016 werd vermoord (zie gehoor CGVS, p 17).

Het is echter wel zeer opmerkelijk dat u **tijdens uw gehoor bij de DVZ niet vertelde dat u de mensen vreest die uw broer hebben vermoord**. U geeft er immers alleen aan dat uw vader werd meegenomen door de autoriteiten maar op geen enkel moment praat u over uw overleden broer (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ op 20/07/2017, vraag 5). Niet alleen vergeet u om over uw vrees te vertellen die gepaard gaat met de moord op uw broer, u verzuimt zelfs om te vermelden dat u een broer heeft die Michael heet (zie verklaring DVZ, vraag 17, ingevuld door de DVZ op 20/07/2017). Het is niet aannemelijk dat u, wanneer u nadrukkelijk wordt gevraagd naar uw broers en zussen inclusief uw overleden broers en zussen, uw broer Michael niet zou vermelden indien deze werkelijk zou hebben bestaan en zou zijn vermoord waardoor u voor uw leven bent beginnen vrezen. Uw relaas wordt verder uitgehold daar u tijdens het gehoor twee verschillende data geeft voor zijn overlijden. Initieel verklaart u dat hij op **20 augustus 2016** werd vermoord (zie gehoor CGVS, p 7). Later tijdens het gehoor slaagt u er echter niet in om u te herinneren in welke maand hij zou zijn overleden. U geeft aan dat u **niet meer weet of het september of augustus was** (zie gehoor CGVS, p 18). Het is helemaal niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder dat u aanvankelijk een exacte overlijdensdatum kan geven en dat u vervolgens niet meer zou weten in welke maand hij werd vermoord. Verder bestaat uw vrees, die het gevolg zou zijn van de moord op uw broer uitsluitend op speculaties. U weet immers niet wie uw broer heeft vermoord of in welke omstandigheden dit was (zie gehoor CGVS, p 18). U geeft aan dat u vreest dat u de volgende zou kunnen zijn die zal worden vermoord (zie gehoor CGVS, p 13). **Uw vrees berust op puur hypothetische veronderstellingen.**

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u, ook na de dood van uw broer -waardoor u naar verluidt zeer bang zou zijn geworden- gewoon in hetzelfde huis blijft wonen. Indien u werkelijk zou vrezen dat u het volgende slachtoffer zou worden nadat uw broer omwille van uw vader werd vermoord, is het niet aannemelijk dat u gewoon in uw ouderlijke huis zou blijven wonen.

U kan bijgevolg op geen enkele manier aannemelijk maken dat u daadwerkelijk de moordenaar(s) van uw broer zou vrezen.

Bovendien geeft u aan dat u veronderstelt dat de families van de mensen die ziek zijn geworden na het eten van uw vaders eten, wraak kunnen nemen (zie gehoor CGVS, p 17). U weet echter niet om welke families het gaat. U heeft immers nergens navraag gedaan welke mensen het slachtoffer zouden zijn geworden na het eten (zie gehoor CGVS, p 16). Indien u werkelijk zou vrezen dat deze families wraak zouden kunnen nemen, is het helemaal niet aannemelijk dat u zich op geen enkele manier informeert over hun identiteit. Vooral daar u via mevrouw Josepha wel te weten was gekomen dat er één persoon was overleden (zie gehoor CGVS, p 18). Indien u werkelijk zou willen weten wie de slachtoffers zouden zijn van uw vaders eten, is het niet aannemelijk dat u mevrouw Josepha hier niet heeft over gevraagd.

*Tot slot geeft u aan dat u de **mensen uit uw buurt** vreest. Het is wederom niet aannemelijk dat u, indien u werkelijk deze mensen zou vrezen, nooit heeft besloten om elders te wonen. U geeft immers zelf aan dat uw vader, die in een andere buurt zou hebben gewerkt dan waar hij woonde, daar nooit problemen zou hebben gekend tot wanneer het incident gebeurde (zie gehoor CGVS, p 15). Indien u bijgevolg werkelijk het slachtoffer zou geweest zijn van beledigingen en indien u een dermate ernstige vrees zou krijgen jegens deze mensen dat u daarom internationale bescherming inroept, is het niet aannemelijk dat u niet heeft geprobeerd om elders te gaan wonen. U geeft aan dat u heeft geprobeerd om in Bengu te wonen, in het huis dat u er bezit, maar dat u er steeds bang was dat ze u zouden kunnen vinden (zie gehoor CGVS, p 21). **Ook hier blijft uw vrees puur hypothetisch en kan u deze op geen enkele manier concretiseren.***

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. U legt de originele Angolese identiteitskaart voor van uw zoon, D.(...) alsook uw eigen originele Angolese identiteitskaart.

U legt tevens het geboortebewijs voor van uw jongste zoon, M.(...). Deze documenten zeggen iets over uw nationaliteit maar kunnen op geen enkele manier uw asielaanspraak ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het “verbod van willekeur” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: "(...)"

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart initieel dat u de autoriteiten vreest, de mensen die uw broer hebben vermoord en uw bureu. (zie gehoor CGVS, p 12 en p 17)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u **de vrees voor de autoriteiten** in de loop van het gehoor zelf nuanceert. Wanneer u immers nadrukkelijk wordt gevraagd wie u vreest in Angola zegt u 'de autoriteiten'. U verklaart verder dat u de autoriteiten vreest sinds ze uw vader hebben meegenomen (zie gehoor CGVS, p 12). U verklaart dat de autoriteiten nadat ze uw vader hadden meegenomen (eind 2015 – zie gehoor CGVS, p 5) nog één keer bij u langs zijn geweest voor een onderzoek en dat ze er toen mee dreigden om u ook mee te nemen (zie gehoor CGVS, p 14). Wanneer de protection officer (verder PO) u attent maakt op het feit dat uw vader sinds eind 2015 is meegenomen en dat de autoriteiten u – naast het ene bezoek in kader van het onderzoek van de zaak van uw vader- vervolgens met rust hebben gelaten terwijl u op dezelfde plek bleef wonen, geeft u aan dat u **eigenlijk geen echte vrees heeft ten aanzien van de overheid** maar dat u wel **de families vreest van de mensen die ziek zijn geworden** door het eten van de maaltijd van uw vader omdat u vreest dat ze wraak zullen nemen op u. U vreest dit sinds uw broer in 2016 werd vermoord (zie gehoor CGVS, p 17).

Het is echter wel zeer opmerkelijk dat u **tijdens uw gehoor bij de DVZ niet vertelde dat u de mensen vreest die uw broer hebben vermoord**. U geeft er immers alleen aan dat uw vader werd meegenomen door de autoriteiten maar op geen enkel moment praat u over uw overleden broer (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ op 20/07/2017, vraag 5). Niet alleen vergeet u om over uw vrees te vertellen die gepaard gaat met de moord op uw broer, u verzuimt zelfs om te vermelden dat u een broer heeft die Michael heet (zie verklaring DVZ, vraag 17, ingevuld door de DVZ op 20/07/2017). Het is niet aannemelijk dat u, wanneer u nadrukkelijk wordt gevraagd naar uw broers en zussen inclusief uw overleden broers en zussen, uw broer Michael niet zou vermelden indien deze werkelijk zou hebben bestaan en zou zijn vermoord waardoor u voor uw leven bent beginnen vrezen. Uw relaas wordt verder uitgehold daar u tijdens het gehoor twee verschillende data geeft voor zijn overlijden. Initieel verklaart u dat hij op **20 augustus 2016** werd vermoord (zie gehoor CGVS, p 7). Later tijdens het gehoor slaagt u er echter niet in om u te herinneren in welke maand hij zou zijn overleden. U geeft aan dat u **niet meer weet of het september of augustus was** (zie gehoor CGVS, p 18). Het is helemaal niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder dat u aanvankelijk een exacte overlijdensdatum kan geven en dat u vervolgens niet meer zou weten in welke maand hij werd vermoord. Verder bestaat uw vrees, die het gevolg zou zijn van de moord op uw broer uitsluitend op speculaties. U weet immers niet wie uw broer heeft vermoord of in welke omstandigheden dit was (zie gehoor CGVS, p 18). U geeft aan dat u vreest dat u de volgende zou kunnen zijn die zal worden vermoord (zie gehoor CGVS, p 13). **Uw vrees berust op puur hypothetische veronderstellingen.** Bovendien dient te worden opgemerkt dat u, ook na de dood van uw broer -waardoor u naar verluidt zeer bang zou zijn geworden- gewoon in hetzelfde huis blijft wonen. Indien u werkelijk zou vrezen dat u het volgende slachtoffer zou worden nadat uw broer omwille van uw vader werd vermoord, is het niet aannemelijk dat u gewoon in uw ouderlijke huis zou blijven wonen.

U kan bijgevolg op geen enkele manier aannemelijk maken dat u daadwerkelijk de moordenaar(s) van uw broer zou vrezen.

Bovendien geeft u aan dat u veronderstelt dat de families van de mensen die ziek zijn geworden na het eten van uw vaders eten, wraak kunnen nemen (zie gehoor CGVS, p 17). U weet echter niet om welke families het gaat. U heeft immers nergens navraag gedaan welke mensen het slachtoffer zouden zijn geworden na het eten (zie gehoor CGVS, p 16). Indien u werkelijk zou vrezen dat deze families wraak zouden kunnen nemen, is het helemaal niet aannemelijk dat u zich op geen enkele manier informeert over hun identiteit. Vooral daar u via mevrouw Josepha wel te weten was gekomen dat er één persoon was overleden (zie gehoor CGVS, p 18). Indien u werkelijk zou willen weten wie de slachtoffers zouden zijn van uw vaders eten, is het niet aannemelijk dat u mevrouw Josepha hier niet heeft over gevraagd.

Tot slot geeft u aan dat u de **mensen uit uw buurt** vreest. Het is wederom niet aannemelijk dat u, indien u werkelijk deze mensen zou vrezen, nooit heeft besloten om elders te wonen. U geeft immers zelf aan dat uw vader, die in een andere buurt zou hebben gewerkt dan waar hij woonde, daar nooit problemen zou hebben gekend tot wanneer het incident gebeurde (zie gehoor CGVS, p 15). Indien u bijgevolg werkelijk het slachtoffer zou geweest zijn van beledigingen en indien u een dermate ernstige vrees zou krijgen jegens deze mensen dat u daarom internationale bescherming inroept, is het niet aannemelijk dat u niet heeft geprobeerd om elders te gaan wonen. U geeft aan dat u heeft geprobeerd om in Bengu te wonen, in het huis dat u er bezit, maar dat u er steeds bang was dat ze u zouden kunnen vinden (zie gehoor CGVS, p 21). **Ook hier blijft uw vrees puur hypothetisch en kan u deze op geen enkele manier concretiseren.**

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. U legt de originele Angolese identiteitskaart voor van uw zoon, D.(...) alsook uw eigen originele Angolese identiteitskaart.

U legt tevens het geboortebewijs voor van uw jongste zoon, M.(...). Deze documenten zeggen iets over uw nationaliteit maar kunnen op geen enkele manier uw asielrelaas ondersteunen.(...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster beperkt zich tot een theoretische uiteenzetting en komt niet verder dan het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Dergelijk verweer volstaat geenszins om de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Het verwijzen naar de mogelijkheid dat zij zal worden blootgesteld aan structurele werkeloosheid en armoede; inadequate huisvesting; discriminatie; schending van gezondheidsrechten; schending van mensenrechten; geen toegang tot gezondheidszorg; onmenselijke behandeling en foltering en zal worden gevangen genomen volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

De bewering dat er in Angola voortdurende en systematische schendingen van fundamentele mensenrechten door de Angolese politie bestaan wordt evenmin concreet aangetoond.

Ook met het betoog dat het asielrelaas "op zijn minst kon gebeurd zijn" en dat zij geantwoord heeft op de gestelde vragen en niet alles en elk detail kan weten, wordt evenmin afbreuk gedaan aan de voormelde en concrete vaststellingen. Verzoekster verklaarde immers initieel de autoriteiten, de mensen die haar broer hebben vermoord en haar burens te vrezen. Deze elementen maken wel degelijk de kern uit van haar asielrelaas, waardoor er van haar kan worden verwacht dat zij hierover correcte en duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen.

Daar waar verzoekende partij opwerpt dat zij ernstig getraumatiseerd is, merkt de Raad op dat zij hiervan geen enkel medisch attest bijbrengt, waardoor deze verklaring slechts als een blote bewering kan worden gezien en er door de Raad hoe dan ook geen rekening mee dient te worden gehouden. De Raad wijst er tevens op dat verzoekende partij noch haar raadsman tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gewag heeft gemaakt van psychische problemen in hoofde van verzoekende partij.

Waar verzoekster aangeeft dat er weinig rekening werd gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid waarmee zij behept is, zijnde een alleenstaande vrouw, moet worden opgemerkt dat zij dit evenmin concreet toelicht of aannemelijk maakt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, kan zij bijgevolg evenmin haar profiel van alleenstaande vrouw aannemelijk maken.

Betreffende de door verzoekende partij aangevoerde schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal

voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoont dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak niet op correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Verzoekster verwijst naar algemene informatie omtrent de veiligheidssituatie in Luanda, waaruit zou blijken dat er willekeurig geweld is, maar verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. Het door verzoekster geciteerde uittreksel van een rapport van *“Diplomatie België”* heeft het enkel over de criminaliteit in Angola en de stad Luanda en de toestand op de wegen.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8. In zoverre verzoekster nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF